

eul_wid: kvo-aa

Ἀπολλώνιος ὁ παραδοξογράφος · Apollonius the Paradoxographer

Marvelous Histories

Θαυμασίαι Ἱστορίαι

Period: Ἑλληνιστική [Hellenistic](#)

Dialect: Κοινή [Koine](#)

Domain: Ἱστορία [History](#)

Format: Πεζός [Prose](#)

τ 1 ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ <.

x* 1> Βώλου. Ἐπιμενίδης ὁ Κρής λέγεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ἀποσταλεῖς εἰς ἀγρὸν πρόβατον ἀγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν· καταλαβούσης αὐτὸν νυκτὸς παραλλάξαι τῆς τρίβου καὶ κατακοιμηθῆναι ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα, καθάπερ ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι <δὲ> καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐπιτρέχων τὰ κατὰ τόπους θαυμάσια. ^[5]

1 2 ἔπειτα συμβῆναι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ Ἐπιμενίδου ἀποθανεῖν, αὐτὸν δὲ ἐγερθέντα ἐκ τοῦ ὕπνου ζητεῖν ἐφ' ὃ ἀπεστάλη πρόβατον, μὴ εὐρόντα δὲ πορεύεσθαι εἰς τὸν ἀγρὸν—ὑπελάμβανεν δὲ ἐγγεῖρθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἥπερ ἔδοξεν κεκοιμηθῆναι—καὶ καταλαβόντα τὸν ἀγρὸν πεπραμένον καὶ τὴν σκευὴν ἡλλαγμένην ἀπαίρειν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκεῖθεν πάντα ἔγνω, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀφανὴς ἐγένετο. λέγουσι δὲ οἱ Κρήτες, ὡς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη βιώσαντα αὐτὸν ἑκατὸν πεντήκοντα <καὶ ἑπτὰ> ἀποθανεῖν. ^[5]

1 4 λέγεται δὲ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα παράδοξα. Ἀριστέαν δὲ ἱστορεῖται τὸν Προκοννήσιον ἔν τινι γναφείῳ τῆς Προκοννήσου τελευτήσαντα ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ πολλῶν θεωρηθῆναι γράμματα διδάσκοντα.

2 2 ὅθεν, πολλάκις αὐτῷ τοιοῦτου συμβαίνοντος καὶ περιφανοῦς γιγνομένου διὰ πολλῶν ἐτῶν καὶ πυκνότερον ἐν τῇ Σικελίᾳ φανταζομένου, οἱ Σικελοὶ ἱερὸν τε καθιδρύσαντο αὐτῷ καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωϊ. Περὶ δὲ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου τοιαῦτά τινα μυθολογεῖται.

3 1 φασὶ γὰρ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος πλαζομένην ἀποδημεῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ κατὰ τόπους γινομένην προλέγειν τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι, οἷον ὄμβρους μεγάλους καὶ ἀνομβρίας, ἔτι δὲ σεισμούς τε καὶ λοιμούς καὶ <τὰ> παραπλήσια, τοῦ σωματίου κειμένου, τὴν δὲ ψυχὴν καθάπερ εἰς ἔλυτρον διὰ χρόνων τινῶν εἰσερχομένην διεγείρειν τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ αὐτοῦ πολλάκις ποιοῦντος καὶ τῆς γυναικὸς ἐντολὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐχούσης, ὅτε μέλλοι χωρίζεσθαι, μηδένα θιγεῖν τοῦ σωματίου μηδέ τινα τῶν πολιτῶν μηδ' ἄλλον ἀνθρώπων, εἰσελθόντες τινὲς εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐκλιπαρήσαντες τὸ γύναιον ἐθεώρησαν χαμαὶ κείμενον γυμνὸν τὸν Ἑρμοτίμον ἀκίνητον. ^[5]

3 3

οἱ δὲ πῦρ λαβόντες κατέκαυσαν αὐτόν, οἰόμενοι τῆς ψυχῆς παραγενομένης καὶ μηκέτι ἐχούσης ὅπου εἰσδύσεται παντελῶς στερήσεσθαι τοῦ ζῆν, ὅπερ καὶ συνέπεσεν. τὸν μὲν οὖν Ἑρμότιμον Κλαζομένιοι τιμῶσι μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καθίδρυται, εἰς ὃ γυνὴ οὐκ εἰσέρχεται διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν.

4 1 Ἄβαρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς τῶν θεολόγων, ἔγραφε δὲ καὶ χρησμούς τὰς χώρας περιερχόμενος, οἳ εἰσιν μέχρι τοῦ νῦν ὑπάρχοντες· προέλεγεν δὲ καὶ οὗτος σεισμούς καὶ λοιμούς καὶ τὰ παραπλήσια καὶ τὰ γινόμενα κατ' οὐρανόν. λέγεται δὲ τοῦτον εἰς Λακεδαίμονα παραγενόμενον εἰρηκέναι τοῖς Λάκωσι κωλυτήρια θῆσαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἐκ τούτου ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸς οὐκ ἐγένετο. ^[5]

5 1 Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοιαῦτά τινα ἰστορεῖται. ἐν Σύρῳ ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶντα ὑδάτιον αἰτῆσαι παρά τινος τῶν γνωρίμων· τὸν δὲ πίνοντα εἰπεῖν σεισμὸν ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τρίτην ἡμέραν. τούτου δὲ συμβάντος μεγάλην δόξαν αὐτὸν ἀπενέγκασθαι. πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενον εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἰδεῖν πλοῖον εἰς τὸν λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν τοῖς συνεστῶσιν, ὥς οὐκ εἰσελεύσεται ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι γνόφον καὶ τέλος ἀφανισθῆναι τὴν ναῦν. ^[5]

6 1 Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας, Μνησάρχου υἱός, τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δὲ ποτε καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου φορτίον ἔχοντος καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων σωστὸν ἐκεῖνο κατελθεῖν διὰ τὸν φόρτον, ἐστῶτα τοῦτον εἰπεῖν «νεκρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον τοῦτο.

6 2a » πάλιν δ' ἐν Καυλωνίᾳ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης <.

6 2b> γράφων περὶ αὐτοῦ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγει, καὶ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ, φησίν, δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν αὐτὸς δάκνων ἀπέκτεινεν. καὶ τὴν γινομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορείοις προειπεῖν.

6 2c διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρεν ὑπὸ μηδενὸς θεωρηθείς. καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ Κόσαν ποταμοῦ διαβαίνων σὺν ἄλλοις ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὑπὲρ ἄνθρωπον «Πυθαγόρα, χαῖρε.

6 2d » τοὺς δὲ παρόντας περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δὲ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ.

6 2f ἐν θεάτρῳ δὲ καθήμενός ποτε ἐξανίστατο, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφηνε τοῖς καθημένοις ὥς χρυσοῦν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ παράδοξα. ἡμεῖς δὲ μὴ βουλόμενοι μεταγραφῶν ἔργον ποιεῖν αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύσομεν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν τοὺς περὶ τὴν φυτείαν τῆς κριθῆς γινομένους χλωρότερα ἴσχειν καὶ <καταρροϊκᾶ> τὰ σώματα μᾶλλον ἢ περὶ τὸν πυρὸν κατασχολουμένους. ^[5]

8 1 Ἄνδρων ἐν τῇ δ' τῶν πρὸς Φίλιππον θυσιῶν· κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν οὐδεμία ἐώραται εἰσερχομένη. καθάπερ οὐδὲ ἐν Πάφῳ περὶ τὰ θυρώματα τὰ τῆς Ἀφροδίτης μυῖα ἐφιπταμένη.

9 1 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασί φησιν· οἱ μονοσιτοῦντες πικρότερα τὰ ἥθη ἔχουσιν μᾶλλον ἢ οἱ δις τροφαῖς χρώμενοι. Θεόπομπος δὲ ἐν τοῖς θαυμασίοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἱκτίνων ἐν τῇ πανηγύρει καὶ διασυρόντων τὰ διαφερόμενα κρέα, <τὰ> τῶν ἱεροθυτῶν ἀθιγῇ μένειν.

11 1 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς <ἐν Λάτμῳ> τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται, οἳ τοὺς μὲν ξένους πατάξαντες οὐ λίαν ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἐπιχωρίους παραυτὰ ἀποκτείνουσιν. Περὶ

Βαβυλῶνα δὲ διαβάντι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ὀφίδια γίνεταί καὶ τοὺς μὲν ξένους τύπτει, τοὺς δ' ἐντοπίους οὐκ ἀδικεῖ.

- 13 1 <.....> ἐν τῷ κατὰ τόπους μυθικῷ, ἐν Ἀλικαρνασσῶ θυσίας τινὸς τῷ Διὶ τῷ Ἀσκραίῳ συντελουμένης ἀγέλην αἰγῶν ἄγεσθαι πρὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἴστασθαι· τῶν δὲ κατευχῶν συντελεσθεισῶν προβαίνειν μίαν αἶγα ὑπὸ μηδενὸς ἀγομένην καὶ προσέρχεσθαι τῷ βωμῷ, τὸν δὲ ἱερέα λαβόμενον αὐτῆς καλλιερεῖν. Φύλαρχος ἐν τῇ ἡ' τῶν ἱστοριῶν [καὶ] κατὰ τὸν Ἀράβιον φησι κόλπον πηγὴν εἶναι ὕδατος, ἐξ οὗ εἴ τις τοὺς πόδας χρίσειεν, συμβαίνειν εὐθέως ἐντείνεσθαι ἐπὶ πολὺ τὸ αἰδοῖον, καὶ τινων μὲν μηδ' ὅλως συστέλλεσθαι, τινῶν δὲ μετὰ μεγάλης κακοπαθείας καὶ θεραπείας ἀποκαθίστασθαι. ^[5]
- 15 1 Σκύμνος δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεττανικὴν νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακισμυρίων τὸ περίμετρον, γίνεσθαι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ γεννήματα ἀπύρνηνα, οἷον τὰς ἐλαίας πυρῆνας μὴ ἔχειν μηδὲ βότρυς γίγαρτον μηδὲ τὰ ἐμφερῆ τούτοις. Θεόφραστος δ' ἐν τῇ περὶ [τῶν] φυτῶν πραγματείᾳ τὴν <τῆς> θαψίας ρίζαν, ἣ οἱ ἱατροὶ χρῶνται, ἐάν τις σὺν κρέασιν ἐψῇσῃ, τὰ πολλὰ ἐν γίνεσθαι, ὥστε ἐκ τοῦ ἀγγείου μηκέτι δύνασθαι ἐξαιρεθῆναι.
- 17 1 Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαι φησιν, ὃ καλεῖται πάρηβον. τοῦτο ἐφ' ἑαυτὸ ἔλκει πᾶν τὸ προσκομισθὲν αὐτῷ, οἷον χρυσόν, ἄργυρον, κασσίτερον, χαλκὸν καὶ τᾶλλα μεταλλικὰ πάντα. ἔλκει δὲ καὶ τὰ σύνεγγυς ἰπτάμενα στρουθία.
- 17 3 ἐὰν δὲ μεῖζον ᾖ τὸ ξύλον, καὶ αἶγας καὶ πρόβατα καὶ τὰ ὀμήλικα ζῶα. Φύλαρχος ἐν <τῇ> κ' τῶν ἱστοριῶν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευκὴν ρίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν καὶ γίνεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις.
- 18 1 διὸ καὶ ἔτι ἀνθρώπων ὄντων καταχρῖνται καὶ μέχρι θανάτου οὐκ ἐπαίρουσιν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ κριτικὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος φύεσθαι φησιν ἄκανθαν καρποφόρον, ἥς τὸν καρπὸν ἐάν τις τρίψας μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος χρῖσῃ τὸ αὐτοῦ ἢ ἄλλου σῶμα χειμῶνος ὄντος, οὐκ ἐπαισθήσεται τοῦ ψύχους. ^[5]
- 20 1 Κτησίας δέ, ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν, καμήλους τινὰς ἐν τῇ <Κασπίᾳ> χώρα γίνεσθαι, ἃς ἔχειν τρίχας πρὸς Μιλήσια ἔρια τῇ μαλακότητι· ἐκ δὲ τούτων τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας τὰς ἐσθῆτας φέρειν. Τῶν παρατετηρημένων δ' ἐστὶ τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζῶων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν.
- 21 1 ἀποδέδωκεν τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν, διὰ τί ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις· οὐδὲν γὰρ μάτην ἢ φύσις ἐποίησεν. Συνῶπται δ' ἐν τῷ βίῳ καὶ τὸ μηδὲν τῶν κερασφόρων ζῶων ἀποψοφεῖν· ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τούτων τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασιν. ^[5]
- 23 1 Θαυμαστὸν δὲ καὶ τὸν ἥλιον ἐπικαίειν ἡμᾶς, τὸ δὲ πῦρ μηδ' ὅλως, καὶ τὸ τὸν ἀδάμαντα μὴ θερμαίνεσθαι πυρούμενον, καὶ μάγνητα λίθον ἡμέρας μὲν οὔσης ἔλκειν, νυκτὸς δὲ ἤττον ἢ οὐδὲ ὅλως ἔλκειν. Εὐδοξος ὁ Ῥόδιος περὶ τὴν Κελτικὴν εἶναί τι ἔθνος φησὶν, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπειν, τὴν δὲ νύκτα ὁρᾶν.
- 25 1 Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης Ἀνδρῶν, φησὶν, Ἀργεῖος ἐσθίων πολλὰ καὶ ἀλμυρὰ καὶ ξηρὰ δι' ὅλου τοῦ βίου ἄδιψος καὶ ἄποτος διετέλεσεν. ἔτι δις πορευθεὶς εἰς Ἀμμωνα διὰ τῆς ἀνύδρου [ὁδοῦ] ἄλφιντα ξηρὰ σιτούμενος οὐ προσηνέγκατο ὕγρὸν.
- 25 2 τοῦτο δὲ ἐποίησεν δι' ὅλου τοῦ βίου. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ [τῆς] ζωῆς καὶ θανάτου φησὶν τὴν χελώνην στερισκομένην τῆς καρδίας ζῆν· οὐκ ἔτι δὲ διώρισεν ποῖαν αὐτῶν, ἢ τὴν χερσαίαν ἢ τὴν ἐνυδρον.
- 27 1

Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς—δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ ζώων, ἡ δὲ περὶ τῶν ζωϊκῶν—οἱ φθεῖρες, φησὶν, ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσιν νόσοις, μελλόντων τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὐρίσκονται προλελοιπότες τὴν κεφαλὴν. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς ὁ ῥύπος, φησὶν, ἐν τοῖς ὠταρίοις γιγνόμενος, πικρὸς ὢν, [ὅταν τελευτᾶν μέλλωσιν] ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις γλυκὺς γίνεται. ^[5]

- 28 1 τοῦτο δέ, φησὶν, παρατετήρηται ἐπὶ πολλῶν γιγνόμενον. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν. Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ· ἐὰν αἱ μήτραι, φησὶν, προπέσωσιν, ἀριστολογία ἐν ὕδατι βεβρεγμένη καταντλείσθωσαν πλείονας ἡμέρας. ^[5]
- 30 1 Ἀριστόξενος δὲ ὁ μουσικὸς <τοῦς> τεταρταῖζοντας τὴν ἐλξίνην φησὶν βοτάνην μετὰ ἐλαίου τριβομένην καὶ συγχριομένην πρὸ τῆς λήψεως ἀπολύειν τοῦ πάθους. Θεόφραστος, ἐν τῷ περὶ φυτῶν· τὰ πρόβατα, φησὶν, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχει χολήν.
- 32 1 Θεόφραστος, ἐν τῷ περὶ φυτῶν, ἐν Ἰνδοῖς μὴ γίνεσθαι μήτε ἐρέβινθον μήτε φακὸν μήτε κύαμον. Ἔτι Θεόφραστος, ἐν τῷ ζ' περὶ φυτῶν, τῆς Βακτριανῆς [δόδου] ἔν τισι κώμαις πυρὸν γίνεσθαι οὕτως εὐγενῇ, ὥστε πυρῆνος ἐλαίας τὸ μέγεθος ἴσχειν.
- 34 1 Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν Ὀλύνθῳ καὶ Κηρίνθῳ γῇ μιγνυμένη, φησί, τῷ σίτῳ εὐγενέστερον ποιεῖ φαίνεσθαι τοῦτον. Τῶν παρατετηρημένων ἔστιν δὲ καὶ τοῦτο, τὰς ἐγκύους τῶν γυναικῶν συνεχῶς πλησιαζούσας τοῖς ἀνδράσιν εὐκόπως καὶ ἀκακοπαθήτως τίκτειν.
- 35 1 εἶρηκεν δὲ τοῦτο καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ιδ' τῶν ἱστοριῶν. Σώτακος ἐν τῷ περὶ λίθων· ὁ Καρύστιος, φησὶν, λεγόμενος λίθος ἐπιφύσεις ἔχει ἐριώδεις καὶ χνοώδεις, ἐξ οὗ νήθεται καὶ ὑφαίνεται χειρεκμαγεῖα.
- 36 2 στρέφουσι δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐλλύχνια, καὶ ἔστιν καιόμενα λαμπρὰ καὶ ἀκατάκαυστα. τῶν δὲ ἐκμαγείων τῶν ῥυπαινομένων ἡ πλύσις γίνεται οὐ δι' ὕδατος, ἀλλὰ κληματὶς κάεται καὶ τότε τὸ ἐκμαγεῖον ἐπιτίθεται, καὶ ὁ μὲν ῥύπος ἀπορρεῖ, αὐτὸ δὲ λευκὸν καὶ καθαρὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἐγχρῆζει χρείας.
- 36 4 τὰ δ' ἐλλύχνια μένει τὸν ἅπαντα χρόνον ἀκατάσβεστα καιόμενα μετ' ἐλαίου. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς πτωματιζομένους ἡ ὁσμὴ τοῦ ἐλλυχνίου καιομένου.
- 36 6 γίνεται δὲ ὁ λίθος οὗτος καὶ ἐν Καρυστῷ μὲν, ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα ἔλαβεν, πολὺς δὲ ἐν Κύπρῳ, [καταβαινόντων] ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ἐπὶ Σόλους πορευομένοις ἐν ἀριστερᾷ <τῶν> τοῦ Ἑλμαίου ὑποκάτω πετρῶν. καὶ κατὰ τὸ πανσέληνον αὖξεται καὶ πάλιν φθίνοντος τοῦ σεληνίου μειοῦται καὶ ὁ λίθος. ^[5]
- 37 1 Ἀριστοτέλης ἐν φυσικοῖς προβλήμασιν· τῶν κυρτῶν βαρεῖα ἡ ἀναπνοὴ διὰ τοῦ στόματος ἐξέρχεται. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τοῦ γιγνομένου τὴν αἰτίαν. Εὐδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ' γῆς περιόδου· ἔστιν ἐπὶ πλεῖστον ἐν Λιβύῃ τι ἔθνος, [δ] ὑπεράνω Σύρτεων τε καὶ Καρχηδόνης πρὸς ἀνατολὰς κείμενον, οἳ καλοῦνται Γύζαντες· οἵτινες τέχνην ἐπιτηδεύουσιν τὰ ἄνθη συλλέγοντες τὰ ἐν τοῖς τόποις μέλι ποιεῖν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστε γίνεσθαι οἶον τὸ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνόμενον. ^[5]
- 39 1 Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν φησιν· ὄφεις ὥφθη ἐν Πάφῳ πόδας ἔχων δύο ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ. Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Τελέστου βίῳ φησὶν, ὥπερ ἐν Ἰταλίᾳ συνεκύρησεν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν γίνεσθαι πάθη, ὧν ἓν εἶναι καὶ τὸ περὶ τὰς γυναῖκας γενόμενον ἄτοπον· ἐκστάσεις γὰρ γίνεσθαι τοιαύτας, ὥστε ἐνίοτε καθημένας καὶ δειπνούσας ὡς καλοῦντός τινος ὑπακούειν, εἴτα ἐκπηδᾶν ἀκατασχέτους γινομένας καὶ τρέχειν ἐκτὸς τῆς πόλεως. ^[5]

μαντευομένοις δὲ τοῖς Λοκροῖς καὶ Ῥηγίνοις περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ πάθους εἶπειν τὸν θεόν, παιᾶνας ἄδειν ἑαρινοὺς [δωδεκάτης] ἡμέρας ξ'. ὅθεν πολλοὺς γενέσθαι παιανογράφους ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. Θεόφραστος, ἐν τῷ η' περὶ φυτῶν, τὸ σκορπίον βοτάνιον —οἱ δὲ θηλυφόνον καλοῦσιν —ἐπιτιθέμενον τοῖς σκορπίοις ξηραίνειν αὐτοὺς εὐθέως.

42 1 Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ τὸ δυσκατούλωτα ἔλκη γίνεσθαι ταῖς τε κυούσαις καὶ σπληνικοῖς καὶ τοῖς κισσοῦς ἔχουσιν καὶ ταῖς γυναιξίν, ὅσαις ἰξίαί περὶ τοὺς μηροὺς ἄν εἰσιν. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν· περὶ Σόλους τῆς Κιλικίας παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίναρον, οὗ ἡ μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρεῖον ἐγένετο, αἱ ῥοαὶ ἀπύρνηοι γίνονται· δι' ὅλου δ' ἐ <ν Αἰγύπτῳ> οἱ κόκκοι τὸ οἰνίζον ἔχουσιν.

44 1 Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων· ἡ μέλισσα, φησίν, ἀποβάλλουσα τὸ κεντρίον ἀποθνήσκει, αἱ δὲ βαστάζουσιν ἔξω τοῦ σμηνιῶνος. Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶν καὶ τὸ τοῖς λευκοῖσι ἄνθεσιν ἢ στεφάνοις διὰ νυκτὸς λύχνους παρακαίεσθαι, ἵνα εἰς τὴν πρωίαν ταῦτα παραμένει ἀμάραντα.

45 1 ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ στεφανηπλόκοι. Θεόφραστος ἐν τῇ ε' τῶν φυτικῶν αἰτιῶν φησιν τὰ κελύφια τῶν κυάμων περὶ τὰς ρίζας τῶν δένδρων περιτιθέμενα ξηραίνειν τὰ φυόμενα.

46 2 καὶ αἱ κατοικίδιαι δὲ ὄρνιθες συνεχῶς ταῦτα ἐσθίουσαι ἄτοκοι γίνονται. ὅθεν καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, τάχα δὲ καὶ δι' ἄλλας οἱ Πυθαγόρειοι ἀπηγορεύκασιν τῷ κυάμῳ χρῆσθαι· καὶ γὰρ πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον, καὶ τοὺς ὄνειρους τεταραγμένους ἡμῖν ἐμποιεῖ.

47 1 Τὰ ὕδνα βροντῶν συνεχῶν γιγνομένων σκληρότερα γίνονται, καθάπερ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν εἴρηκεν. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν φησιν· ἡ λιβανωτὶς βοτάνη συντιθεμένη μετὰ ἱματίων κωλύει σῆτας ἐγγίγνεσθαι.

49 1 Ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως [τὰ εἰρημένα.] <ᾗ> Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐξεῖπεν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν μουσικὴν πολλὰ τῶν ἐπὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γιγνομένων παθῶν ἱατρεύειν, καθάπερ λιποθυμίαν, φόβους καὶ τὰς ἐπὶ μακρὸν γιγνομένας τῆς διανοίας ἐκστάσεις. ἰᾶται γάρ, φησίν, ἡ καταύλησις καὶ ἰσχύαδα καὶ ἐπιληψία· καθάπερ πρὸς Ἀριστόξενον τὸν μουσικὸν ἐλθόντα—χρήσασθαι αὐτὸν τοῦ μαντίου τοῦ τῆς Πασιφίλης δαμωτὶ ἀδελφῆς — λέγεται [τὸν μουσικὸν] καταστῆναί τινα ἐξιστάμενον ἐν Θήβαις ὑπὸ τὴν τῆς σάλπιγγος φωνήν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐβόησεν ἀκούων, ὥστε ἀσχημονεῖν· εἰ δέ ποτε καὶ πολεμικὸν σαλπίζειέ τις, πολὺ χεῖρον πάσχειν μαινόμενον. ^[5]

49 3 τοῦτον οὖν κατὰ μικρὸν τῷ αὐλῷ προσάγειν, καὶ ὥς ἂν τις εἴποι ἐκ προσαγωγῆς ἐποίησεν καὶ τὴν σάλπιγγος φωνὴν ὑπομένειν. Θεραπεύει δὲ ἡ καταύλησις καὶ ἐάν τι μέρος τοῦ σώματος ἐν ἀλγῇματι ὑπάρχῃ· καταυλουμένου τοῦ σώματος καταύλησις γινέσθω ἡμέρας ε' ὡς ἐλάχιστα, καὶ εὐθέως τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐλάττων ὁ πόνος γενήσεται καὶ τῇ δευτέρᾳ. ^[5]

49 5 τὸ δὲ γινόμενον διὰ τῆς καταυλήσεως ἐπιχωριάζει καὶ ἀλλαχῇ, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις μέχρι τῶν νῦν χρόνων. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς πραγματείας· Εὐνομος, φησίν, ὁ Χῖος, ὁ φαρμακοπώλης, ἐλλαβόρου πίνων πλείονας πόσεις οὐκ ἐκαθαίρετο.

50 1 καὶ ποτέ, ἔφη, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συνθέμενος τοῖς ὁμοτέχνοις περὶ δύο καὶ εἴκοσι πόσεις ἔλαβεν ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος καὶ οὐκ ἐξάνεστη ἀπὸ τῶν σκευῶν <μέχρι δέιλησ>. τότε δ' ἀπῆλθεν λούσασθαι καὶ δειπνήσαι, ὥσπερ εἰώθει, καὶ οὐκ ἐξήμεσεν. τοῦτο δὲ ἔπραξεν ἐν πολυχρονίῳ συνηθείᾳ γεγονώς, ἀρξάμενος ἀπὸ ὀλίγων ἕως τοσοῦτων πόσεων. ^[5]

50 3 πάντων δὲ τῶν φαρμάκων αἱ δυνάμεις ἀσθενέστεραι τοῖς συνειθισμένοις, ἐνίοις δὲ καὶ ἄπρακτοί εἰσιν. Ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα <ὃ> Ἀριστοτέλης, ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν, εἴρηκεν· τὸν ἀνθρωπὸν φησιν βεβρωκότα καὶ πεπωκότα τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγειν καὶ ὅτε νήστης ὑπῆρχεν.

51 1

πειρᾶται δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἀποδιδόναι. ^[5]